Powszechny

Dziennik praw krajowych i rządowych

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi wraz z Księstwami Oświecimskiém i Zatorskiém, tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Część XXXIV.

Wydana i rozesłana dnia 3. Grudnia 1852.

Allgemeines

Landes-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

XXXIV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 3. Dezember 1852.

Jahrgang 1852.

225.

Zrewidowany niemiecko-austryjacki traktat pocztowy z dnia 5. Grudnia 1851.

Obacz powszechny Dziennik praw państwa i rządu, część XLI., nr. 134, wydana i rozesłana w wydaniu wyłącznie niemieckim: 2. Lipca 1852, w wydaniu niniejszem: 11. Września 1852.

226.

Traktat pocztowy między Austryją i Państwem Papiezkiem z dnia 30. Marca 1852,

(Podpisany w Rzymie w dniu 30. Marca 1852. Zamieniony w ratyfikacyjach tamże 11. Czerwca 1852.)

Obacz powszechny Dziennik praw państwa i rządu, część LII., nr. 169, wydana i rozesłana dnia 26. Sierpnia 1852.

227.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 24. Sierpnia 1852 *),

(Dziennik praw państwa, część LV., nr. 175, wydana dnia 15. Września 1852),

o uregulowaniu tary w obrocie handlowym.

Ażeby uchylić skutecznie wydarzające się niepewności i oszustwa przy sprzedaży dóbr handlowych, Ministerstwo handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych widzi się spowodowanem, wydać następujące rozporządzenie dla obrotu handlowego:

a) Na wszystkich do pakunku dóbr handlowych użytych beczkach, worach i na każdem pakunku w ogólności musi być oznaczona jego waga (tara), trwale i wyraźnie;

b) tara nie może być żadną miarą wrachowaną do towaru i wynagrodzoną będzie według umowy.

Baumgartner m. p.

---

*) Rozporządzenie to ogłoszonem zostało pismem krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 2. Września 1852 do l. 39170 wszystkim skarbowym administracyjom powiatowym, podwładnym urzędom i organom.

225.

Revidirter deutsch=österreichischer Postvertrag vom 5. December 1851.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, XLI. Stück, Nr. 134, ausgegeben und versendet in der deutschen Allein-Ausgabe am 2. Juli 1852, in der gegenwärtigen Doppel-Ausgabe am 11. September 1852.

226.

Post=Vertrag zwischen Oesterreich und dem Kirchenstaate vom 30. März 1852.

(Unterzeichnet zu Rom am 30. März 1852. In den Ratifikazionen ausgewechselt ebendaselbst am 11. Juni 1852.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, LII. Stück, Nr. 169, ausgegeben und versendet am 26. August 1852.

227.

Verordnung des Handelsministeriums vom 24. August 1852*),

(im Reichs=Gesetzblatte, LV. Stück, Nro. 175, ausgegeben am 15. September 1852),

über die Regulirung der Tara im Handelsverkehre.

Um den häufig vorkommenden Unsicherheiten und Uebervortheilungen bei dem Verkaufe von Handelsgütern wirksam zu begegnen, sieht sich das Handelsministerium im Einverständniße mit dem Ministerium des Innern veranlaßt, für den kaufmännischen Verkehr Folgendes zu verordnen:

a) An allen zum Verpacken von Handelsgütern verwendeten Fässern, Säcken und jeder Emballage überhaupt muß deren Gewicht (Tara) bleibend und kennbar bezeichnet werden;

b) die Tara darf in keinem Falle in die Waare eingerechnet werden, und ist laut Uebereinkommen zu vergüten.

Baumgartner m. p.

---

*) Diese Verordnung ist mit dem Erlaße der Finanz=Landes=Direkzion vom 2. September 1852 Z. 39170 sämmtlichen Kameral-Bezirks-Verwaltungen, unterstehenden Aemtern und Organen zur Wissenschaft bekannt gegeben worden.

228.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 27. Sierpnia 1852,

wydane do wszystkich powiatowych administracyj skarbowych, tudzież urzędów podatkowych,

o wymiarze należytości od wpisania do ksiąg publicznych zastrzeżeń i warunków pochodzących z interesów prawnych, zawartych przed prawomocnością ustawy o należnościach z dnia 9. Lutego 1850 roku.

Wysokie ces. król. Ministerstwo skarbu na wniesione do siebie zapytanie oznajmiło Dyrekcyi skarbowej rozporządzeniem z dnia 16. Lipca 1852 do l. 24189/1629, co następuje:

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. Września 1850 do liczby 25265 (intymowane tutejszem rozporządzeniem z dnia 8. Października 1850, do l. 17361 *) wychodzi z tej zasady, iż należytość od interesu prawnego, którego zastrogi i warunki do ksiąg publicznych mają być wciągnione, a którego przedmiotem jest odstąpienie prawa własności, pożytkowania albo używania jakiejś rzeczy nieruchomej, ma być opłacana według przepisu ustawy o należytościach z dnia 9. Lutego 1850, a przeto nie może być rozciągane na wypadki skuteczność tej ustawy poprzedzające, do których nie odnosiła się pozycyją taryfy 45. A. *a)*, *b)*.

Bezwzględnie na ostatnie tu pomienione wypadki nie może atoli w wymierzaniu należytości stanowić żadnej różnicy okoliczność, czyli o zaksiążkowanie zastróg czynionych przy ustępstwie wzmiankowanych praw proszono naraz, lub w kilku razach, natychmiast lub w dalszym dopiero czasu postępie.

To rozporządzenie oznajmia się dla wiadomości i zastosowania się.

Krajewski m. p.

---

*) Dziennik praw krajowych, rocznik 1850, część XXI., nr. 578., str. 391.

228.

Erlaß der Finanz=Landes=Direkzion vom 27. August 1852,

an sämmtliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen und Steuerämter,

hinsichtlich der Gebührenbemessung von Eintragungen der Vorbehalte und Bedingungen in die öffentlichen Bücher aus Rechtsgeschäften, welche vor der Wirksamkeit des Gebührengesetzes vom 9. Februar 1850 geschlossen wurden.

Ueber eine gestellte Anfrage hat das hohe k. k. Finanz-Ministerium mit dem Erlaße vom 16. Juli 1852 Z. 24189/1629 hieher bedeutet:

Der Finanz-Ministerial-Erlaß vom 20. September 1850 Z. 25265 (intimirt mit der hierortigen Verordnung vom 8. Oktober 1850 Z. 17361 *) enthält die Voraussetzung, daß die Gebühr von dem Rechtsgeschäfte, dessen Vorbehalte und Bedingungen in den öffentlichen Büchern eingetragen werden sollen, und welches die Uebertragung des Eigenthumsrechtes, Fruchtgenußes oder Gebrauchsrechtes einer unbeweglichen Sache zum Gegenstande hat, nach den Bestimmungen des Gebührengesetzes vom 9. Februar 1850 zu entrichten komme, und kann daher auf jene der Wirksamkeit dieses Gesetzes vorausgegangenen Fälle, auf welche die T. P. 45 A. a), b) nicht in Anwendung kam, nicht bezogen werden.

Abgesehen von den letztgedachten Fällen kann jedoch der Umstand, ob die bücherliche Eintragung der bei der Uebertragung der gedachten Rechte gemachten Vorbehalte auf einmal, oder nach und nach, sogleich, oder erst im Verlaufe der Zeit angesucht wurde, in Absicht auf die Gebührenbehandlung einen Unterschied nicht bewirken.

Dieß wird zur Wissenschaft und Darnachachtung bekannt gegeben.

Krajewski m. p.

---

*) Landes-Gesetzblatt vom Jahre 1850, XXI. Stück, Nr. 578, Seite 291.

229.

Okólnik Ministerstwa wojny z dnia 1. Września 1852,

(Dziennik praw państwa, część LV., nr. 176, wydana dnia 15. Września 1852),

mocą którego ogłoszonym zostaje w skutek najwyższego postanowienia z dnia 29. Sierpnia 1852 r. przepis o postępowaniu w sprawach wekslowych w sądach wojskowych Pogranicza wojskowego i zewnątrz takowego.

Ażeby postępowanie w sprawach wekslowych w sądach wojskowych Pogranicza wojskowego i zewnątrz takowego z rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości, wydanem na dniu 25. Stycznia 1850 (Dzien. pr. p. nr. 52), w przedmiocie tegoż postępowania w sądach cywilnych w zgodność postawić, o ile to wedle istniejącego urządzenia wojskowego uskutecznionem być może, raczył Najjaśniejszy Pan Jego Cesarsko-Królewska Apostolska Mość na uczynione najuniżeńsze przedstawienie, zatwierdzić następujące rozporządzenie najwyższą uchwałą Swoją ddo. Ischl z dnia 29. Sierpnia 1852 roku.

§. 1.

Skargi wekslowe, czy to pochodzące z wekslów ciągnionych, czy też z wekslów własnych (suchych), wyniesione być winny albo przed sąd wojskowy lub magistratualny, właściwy w innych także sporach prawnych, stosownie do osobistego przymiotu i zamieszkania pozwanego, albo też przed ten sąd wojskowy, któremuby podlegał pozwany według osobistego przedmiotu swego, gdyby miał zamieszkanie zwykłe w miejscu wypłaty.

§. 2.

Przed sąd wojskowy, znajdujący się w miejscu wypłaty, pozywani być mogą z powodu tego samego wekslu wszyscy dłużnicy, podlegający sądownictwu wojskowemu, jedną tylko skargą.

Przed inne sądy wojskowe albo magistratualne mogą tylko ci z jednego wekslu obowiązani jedną skargą być pozywani, którzy tymże sądom podlegają ze względu na przymiot swój osobisty i na zamieszkanie swoje.

Ręczyciele wekslowi należą pod sąd dłużnika głównego, i mogą wraz z nim być pozwanymi jedną skargą.

§. 3.

Oprócz przypadku rękojemstwa, wspomnionego w §. 2, osoby wojskowe pozywanemi być winny przed właściwe sądy wojskowe.

229.

Zirkular-Verordnung des Kriegsministeriums vom 1. September 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, Stück LV., Nr. 176, ausgegeben am 15. September 1852)',

wodurch in Folge Allerhöchster Entschließung vom 29. August 1852, eine Vorschrift für das Verfahren in Wechselsachen bei den Militärgerichten in und außerhalb der Militägrenze kundgemacht wird.

Um das Verfahren in Wechselsachen bei den Militärgerichten in und außerhalb der Militärgrenze, mit der von dem Ministerium der Justiz am 25. Jänner 1850 (Reichs-Gesetzblatt Nr. 52), hinsichtlich dieses Verfahrens bei Zivilgerichten kundgemachten Verordnung, sowelt dieses nach der bestehenden Militärverfassung zuläßig ist, in Einklang zu bringen, haben Seine k. k. Apostolische Majestät über erstatteten allerunterthänigsten Vortrag, mittelst Allerhöchster Entschließung, ddto Ischel am 29. August 1852, nachstehende Vorschrift zu genehmigen geruht:

§. 1.

Wechselklagen, sie mögen aus gezogenen, oder eigenen (trockenen) Wechseln entstehen, sind entweder bei dem in anderen Rechtsstreitigkeiten nach der persönlichen Eigenschaft und dem Wohnsitze des geklagten zuständigen Militär- oder Magistratualgerichte, oder bei jenem Militärgerichte anzubringen, welchem der Geklagte nach seiner persönlichen Eigenschaft unterstehen würde, wenn er am Zahlungsorte seinen ordentlichen Wohnsitz hätte.

§. 2.

Bei dem Militärgerichte des Zahlungsortes können alle, der Militärgerichtsbarkeit unterworfenen Schuldner aus dem nämlichen Wechsel mit Einer Klage belangt werden.

Bei anderen Militär- oder Magistratualgerichten können nur diejenigen Wechselverbundenen mit Einer Klage belangt werden, welche denselben ihrer persönlichen Eigenschaft und ihrem Wohnsitze nach unterstehen.

Wechselbürgen folgen dem Gerichtsstande des Hauptschuldners, und können mit demselben in Einer Klage belangt werden.

§. 3.

Außer dem im §. 2. angeführten Bürgschaftsverhältnisse, sind Militärpersonen vor dem zuständigen Militärgerichte zu belangen.

§. 4.

Rozprawy i rozstrzygnienia w sprawach wekslowych odbywać się będą w magistratach gmin wojskowo-granicznych na posiedzeniach radnych, przeznaczonych do spraw sądowych z przybraniem dwóch asesorów ze stanu handlowego; w pułkach zaś granicznych, tudzież w batalijonie piechoty granicznej tytulskiej odbywać się będą przez komisyję sądową, pod przewodnictwem podpułkownika, lub innego w miejscu sztabowem znajdującego się oficera sztabowego, złożoną z dwóch audytorów i z dwóch mieszkających w miejscu sztabu ze stanu handlowego i przemysłowego.

Gdyby w pułku nie znajdowało się dwóch audytorów, wówczas miejsce brakującego zastąpić ma oficer, przydany do administracyi, lub inny oficer zdolny.

W wolnej gminie wojskowej Zengg pozostawia się dawniejsze urządzenie, zaprowadzone przez rozporządzenie nadwornej Rady wojennej z dnia 20. Stycznia 1819 B. 347, t. j. sąd wekslowy połączony z tamtejszym magistratem; wszelako tak tenże sąd, jakoteż wszystkie sądy wojskowe zachowywać winny jak najściślej powszechną ustawę wekslową, podaną do wiadomości najwyższym patentem z dnia 25. Stycznia 1850, dla całego obrębu Państwa Austryjackiego, mając wraz na uwadze rozporządzenie cesarskie z dnia 3. Lipca 1852, (Dziennik pr. p. nr. 138 *).

§. 5.

Jeżeli skarga zasadza się na wekslu cudzym lub własnym, zaopatrzonym wszystkiemi wymogami, do ważności przepisanemi, zarazem, jeżeli weksel żadnej nie podlega wątpliwości i oprócz oryginalnego wekslu, przedłożonym został oraz oryginalny protest i oryginalny porachunek powrotowy, wraz z kartą kursu (o ile załączenia takowe do uzasadnienia prawa zaskarżenia są potrzebne), wówczas na żądanie powoda nakazanem być winno zapozwanemu dłużnikowi wekslowemu, bez poprzedniego wysłuchania jego, wypłacenie sumy wekslowej wraz z wykazanemi należytościami pobocznemi, w ciągu dni trzech pod zagrożeniem wekslowej egzekucyi.

§. 6.

Jeżeli skarga wekslowa przeciw kilku osobom jest wyniesioną, natenczas każdemu pozwanemu zupełny egzemplarz skargi wraz z załączeniami doręczyć należy. Jeżeliby nie złożono tyle egzemplarzów wraz z alegatami, ile potrzeba, wtedy doręczenie pozwanym z kolei, jak są w skardze lub w prożbie wymienieni, o ile wystarcza liczba egzemplarzów, załączeniami zaopatrzonych,

---

*) Dziennik praw krajowych, część XXIII., nr. 148, str. 368.

§. 4.

Die Verhandlungen und Entscheidungen über Wechselklagen sind bei den Magistraten der Militärgrenz-Kommunitäten in den für Justizgeschäfte bestimmten Rathssitzungen mit Zuziehung von zwei Beisitzern aus dem Handelsstande, und bei Grenz-Regimentern, dann bei dem Titler Grenz-Infanterie-Bataillone, von einer unter dem Vorsitze des Oberstlieutenants oder sonst im Stabsorte anwesenden Stabsoffiziers, aus zwei Auditoren und zwei im Stabsorte wohnhaften Beisitzern aus dem Handels- oder Gewerbsstande, zusammengesetzten gerichtlichen Kommission zu bewirken.

Wären in einem Regimente aber zwei Auditore nicht vorhanden, so ist die Stelle des abgängigen durch einen bei der Verwaltung zugetheilten, oder sonst geeigneten Offizier zu ersetzen.

In der freien Militär-Kommunität Zengg bleibt es bei der mit der hofkriegsräthlichen Verordnung vom 20. Jänner 1819 B. 347, festgesetzten Einrichtung, des mit dem dortigen Magistrate vereinigten Wechselgerichtes; es ist jedoch von demselben, so wie von allen Militärgerichten, die mit dem Allerhöchsten Patente vom 25. Jänner 1850, für den ganzen Umfang des österreichischen Kaiserthumes kundgemachte allgemeine Wechsel-Ordnung, mit Rücksicht auf die kaiserliche Verordnung vom 3. Juli 1852, Reichs-Gesetzblatt Nr. 138*), genauestens zu beobachten.

§. 5.

Gründet sich die Klage auf einen mit allen zur Giltigkeit vorgeschriebenen Eigenschaften versehenen fremden oder eigenen Wechsel, so ist, wenn sich gegen den Wechsel keine Bedenken ergeben, und außer dem Original-Wechsel, der Original-Protest und die Original-Retourrechnung sammt Kourszettel (insoferne diese Behelfe zur Begründung des Klagerechtes erforderlich sind) beigebracht werden, auf Verlangen des Klägers dem belangten Wechselschuldner, ohne dessen vorläufige Einvernehmung, die Zahlung des Wechselbetrages sammt den ausgewiesenen Nebengebühren binnen drei Tagen unter Androhung wechselrechtlicher Exekuzion aufzutragen.

§. 6.

Wird eine Wechselklage gegen mehrere Personen gerichtet, so muß jedem Geklagten ein vollständiges Exemplar der Klage sammt Beilagen zugestellt werden. Sind die erforderlichen Exemplare sammt Beilagen nicht überreicht worden, so ist die Zustellung an die Geklagten in der Reihe, wie sie in der Klage, oder in dem Gesuche genannt sind, so weit die Zahl der belegten Exemplare reicht, zu bewerkstelligen,

*) Landes-Gesetzblatt, XXIII. Stück, Nr. 148, Seite 368.

uskutecznić, a w rezolucyi wyrazić należy, dla których z zapozwanych doręczenie nie zostało uskutecznionem. Przeciw tym zapozwanym skarga zostaje bez skutku.

§. 7.

Owi dłużnicy wekslowi, którym wypłata sumy wekslowej w ciągu dni trzech nakazaną została, obowiązani są w przeciągu tego samego terminu wszystkie swoje obrony do sądu podać i udowodnić. Bieg tego terminu poczyna się od dnia doręczenia nakazu sądowego, do którego jednakowoż dni, przez które podane obrony pocztą szły, liczone być nie powinny. Do ustnej w przedmiocie tym według prawa wekslowego rozprawy sądowej, termin sądowy jak najkrótszy wyznaczonym być ma. Przeciw dozwolonemu nakazowi wypłaty rekurs miejsca nie ma.

§. 8.

Pomimo tego wiszącego sporu, powodowi na żądanie, egzekucyi końcem zabezpieczenia dozwolić należy.

§. 9.

Jeżeli powód żąda jedynie rozpoczęcia postępowania wekslowego, lub jeżeli z przyczyny niezupełności przedłożonych dowodów, wydanie nakazu wypłaty miejsca mieć nie może, wtedy, w skutek wniesionej skargi termin sądowy jak najkrótszy do ustnej rozprawy wedle prawa wekslowego wyznaczyć należy, a jeżeliby skarga przeciw kilku pozwanym częścią w innych powiatach sądowych, w innych krajach koronnych lub za granicą zamieszkałym, wyniesioną była, tedy dzień do rozprawy w ten sposób oznaczyć należy, ażeby każdy z pozwanych przy takowej albo osobiście, albo przez pełnomocnika mógł być obecnym.

§. 10.

W sprawach wekslowych sąd wszelkie skargi i prożby bezzwłocznie załatwiać, a rozprawy ile możności przyspieszać winien.

§. 11.

Postępowanie w procesie wekslowym ustnie odbywać się winno. Pismienne postępowanie wtedy tylko miejsce mieć może, jeżeliby tego obie strony albo przez podanie własnoręcznie podpisane, albo przez osobiście w tym celu u sądu zrobione oświadczenie żądały, i termina do złożenia pism procesowych za obopólnem porozumieniem się oznaczyły.

§. 12.

W postępowaniu wekslowem zachowane być mają przepisy w §. 18 aż włącznie do 20, w 22, tudzież 25 aż włącznie do 50, w 53 i 54 rozporzą-

und in dem Bescheide auszudrücken, an welche der Mitgeklagten die Zustellung nicht erfolgt. Gegen diese ist die Klage ohne Wirkung.

§. 7.

Jene Wechselschuldner, welchen die Zahlung des Wechselbetrages binnen drei Tagen auferlegt wurde, haben binnen derselben Frist alle ihre Einwendungen bei Gericht anzubringen und darzuthun. Diese Frist läuft vom Tnge der Zustellung des gerichtlichen Auftrages; in dieselbe sind aber die Tage, während welcher die angebrachten Einwendungen auf der Post gelaufen sind, nicht einzurechnen. Hierüber ist eine Tagsatzung auf möglichst kurze Zeit zur mündlichen Verhandlung nach Wechselrecht anzuordnen. Gegen den bewilligten Zahlungsauftrag findet kein Rekurs Statt.

§. 8.

Dem Kläger ist ungeachtet dieser anhängigen Verhandlung, auf sein Ansuchen die Exekuzion zur Sicherstellung zu ertheilen.

§. 9.

Verlangt der Kläger nur die Einleitung des wechselrechtlichen Verfahrens, oder kann dem Begehren um Erlassung des Zahlungsauftrages wegen eines Mangels an den beigebrachten Behelfen nicht stattgegeben werden, so ist über die Klage eine Tagsatzung auf möglichst kurze Zeit zur mündlichen Verhandlung nach Wechselrecht anzuordnen, und wenn die Klage gegen mehrere, zum Theile in anderen Gerichtsbezirken, in anderen Kronländern oder im Auslande wohnende Geklagte gerichtet ist, so ist der Tag zur Verhandlung in der Art zu bestimmen, daß es jedem Beklagten möglich ist, bei derselben entweder persönlich, oder durch einen Bevollmächtigten zu erscheinen.

§. 10.

In Wechselsachen sind alle Klagen und Gesuche unverzüglich zu erledigen, und die Verhandlungen vor dem Gerichte möglichst zu beschleunigen.

§. 11.

Im Wechselprozesse ist mündlich zu verfahren. Ein schriftliches Verfahren darf nur dann stattfinden, wenn beide Theile durch eigenhändig unterzeichnete schriftliche, oder in Person vor Gericht abgegebene Erklärungen darum ansuchen, und die Fristen zur Ueberreichung der Prozeß-Schriften durch gemeinschaftliches Einverständniß bestimmen.

§. 12.

Im Wechselverfahren sind die in den §§. 18 bis einschließig 20, 22, dann 25 bis einschließig 50, 53 und 54 der hofkriegsräthlichen Verordnung vom 10. Februar

dzenia nadwornej Rady wojennej z dnia 10. Lutego 1847 F. 188, względem postępowania sumarycznego w sporach cywilnych, wszelakoż ze zmianami następującemi:

a) Nakaz, dany w §. 12 wyż wspomnionego rozporządzenia co do przedłożenia certyfikatów kompanii, względem tentowanej na próżno ugody między powodem a pozwanym, nie będzie miał żadnego zastosowania do skarg, wynikających z prawa wekslowego.

b) Prożba o usprawiedliwienie niestawiennictwa na terminie sądowym w ciągu trzech dni, rachując od dnia, w którym ustała przeszkoda do stawienia się na terminie sądowym, a prożba o restytucyję przeciw upłynionemu terminowi sądowemu zapadłemu, w ciągu trzech dni po upływie terminu zapadłego podaną być ma.

c) W wyroku, mocą którego pozwany za upadłego w sprawie jest uznanym, trzechdniowy termin do wypełnienia obowiązku jego, pod zagrożeniem wekslowej egzekucyi, wyznaczonym być ma.

Bieg terminu tego poczyna się, jeżeli od wyroku nie zaapelowano, z pierwszym dniem po doręczeniu onegoż, jeżeli zaś zaapelowano, z pierwszym dniem od nastąpionej prawomocności wyroku.

d) Do dowodu przez przysięgę przystąpić należy w ciągu 24 godzin, rachując od dnia, w którym wyrok stał się prawomocnym.

e) Zgłoszenie apelacyi i rewizyi przeciw wyrokom pierwszej lub drugiej instancyi, tudzież odnoszące się do nich pisma zażalenia i rekursa, w ciągu trzech dni po doręczeniu wyroku lub rezolucyi podane być mają.

§. 13.

Jeżeli pierwszy termin sądowy w skutek wniesionej skargi wyznaczony, odroczonym, lub przez sąd wysłuchanie świadków lub obejrzenie naoczne postanowionem zostało, tedy powód w pierwszym razie na lub po terminie sądowym, w drugim razie po doręczeniu rezolucyi upraszać może o sądowe nakazanie pozwanemu, aby tenże w ciągu dni trzech pod uniknieniem wekslowoprawnej egzekucyi, należytość zabezpieczył.

Takowa prożba miejsca jednakowoż nie ma, jeżeli odroczenie terminu sądowego nastąpiło z przyczyny przeszkody, zaszłej ze strony powoda, lub jeżeli powód do uzasadnienia skargi potrzebnych dokumentów oryginalnych na terminie sądowym nie wykazał.

§. 14.

Jeżeli pozwany od wyroku pierwszej lub drugiej instancyi, którym mu wypełnienie obowiązku bezwarunkowo nakazano, lub którym przysiędze stanow-

1847 F. 188, über das summarische Verfahren in Zivilrechtsstreitigkeiten enthaltenen Vorschriften, jedoch mit folgenden Abänderungen zu beobachten:

a) Die im §. 12. der vorbenannten Verordnung vorkommende Weisung, bezüglich der Beibringung der Kompagnie-Zertifikate, über den vergeblich versuchten Vergleich zwischen dem Kläger und Geklagten, hat bei Klagen, die aus dem Wechselrechte entspringen, keine Anwendung.

b) Das Gesuch um Rechtfertigung des Ausbleibens von einer Tagsatzung ist binnen drei Tagen, vom den Tage, an welchem das Hinderniß bei der Tagsatzung zu erscheinen, aufgehört hat, und das Wiedereinsetzungsgesuch gegen eine verstrichene Fallfrist, binnen drei Tagen nach Atlauf der Fallfrist anzubringen.

c) In dem Urtheile, wodurch der Geklagte sachfällig erklärt wird, ist die Frist zur Erfüllung seiner Verbindlichkeit auf drei Tage bei Vermeidung wechselrechtlicher Exekuzionen zu bestimmen.

Diese Frist fängt, wenn gegen das Urtheil nicht appellirt worden ist, mit dem ersten Tage nach eingetretener Rechtskraft der Entscheidung zu laufen an.

d) Der Beweis durch einen Eid muß binnen 24 Stunden von dem Tage an gerechnet, mit welchem das Urtheil rechtskräftig geworden ist, angetreten werden.

e) Appellazions- und Revisions-Anmeldungen, so wie die hierauf sich beziehenden Beschwerdeschriften und Rekurse gegen Bescheide erster oder zweiter Instanz, sind binnen drei Tagen nach der Zustellung des Urtheiles oder des Bescheides zu überreichen.

§. 13.

Wenn die erste über die Klage angeordnete Tagsatzung erstreckt, oder wenn von dem Gerichte ein Zeugenverhör oder Augenschein beschlossen wird, so kann der Kläger im ersten Falle bei oder nach der Tagsatzung, im zweiten Falle nach Zustellung des Bescheides um den gerichtlichen Auftrag an den Geklagten ansuchen, binnen drei Tagen bei Vermeidung wechselrechtlicher Exekuzion für die Forderung Sicherheit zu leisten.

Dieses Gesuch findet jedoch nicht Statt, wenn die Erstreckung der Tagsatzung wegen eines von Seiten des Klägers eingetretenen Hindernißes erfolgt ist, oder wenn zur Begründung der Klage nöthige Urkunden bei der Tagsatzung von dem Kläger im Originale nicht vorgewiesen worden sind.

§. 14.

Hat der Geklagte gegen ein Urtheil erster oder zweiter Instanz, wodurch ihm die Erfüllung einer Verbindlichkeit unbedingt auferlegt, oder wodrch auf einen Haupteid

czej miejsce dano, apelacyję lub rewizyję założył, tedy powód natychmiast upraszać może o sądowe nakazanie pozwanemu, by tenże w ciągu dni trzech pod uniknieniem wekslowo-prawnej egzekucyi należytość zabezpieczył.

§. 15.

Jeżeli pozwany w pierwszej instancyi skazany, przez sąd apelacyjny warunkowo lub bezwarunkowo uwolnionym został, a przed doręczeniem wyroku sądu apelacyjnego już zabezpieczenie danem było, takowe utrzymanem będzie, dopóki wyrok sądu apelacyjnego nie stanie się prawomocnym, lub nie nastąpi rozstrzygnienie przez najwyższy trybunał wojskowy.

§. 16.

Jeżeli nakazom sądowym w §§fach 13. i 14. wspomnionym, w ciągu terminu wyznaczonego zadosyć nie uczyniono, wierzycielowi do woli zostawia się, według przepisu §. 18. przedsiębrać egzekucyję albo przeciw osobie dłużnika, o ile egzekucyja przeciw niemu w ogólności dopuszczoną być może, albo na majątku dłużnika.

§. 17.

Zabezpieczenie dane być musi sposobem w §fie 25. ustawy wekslowej wskazanym.

§. 18.

Jeżeli dłużnik obowiązkowi, wyrokiem lub rezolucyją pod zagrożeniem wekslowo-prawnej egzekucyi nań włożonemu, w przeciągu terminu w tym celu wyznaczonego zadosyć nie uczynił, wierzycielowi do woli zostawia się przedsiębrać egzekucyję albo na majątku, albo przeciw osobie dłużnika, jeżeli tenże nie jest uwolnionym z mocy ustawy od aresztu osobistego.

Uwolnione są od aresztu osobistego wszystkie osoby, podlegające sądownictwu wojskowemu, z wyjątkiem kupców i profesyjonistów w Pograniczu wojskowem, tudzież mieszkańców gmin wojskowych. Jeżeli dłużnik podlega aresztowi osobistemu, natenczas wolno wierzycielowi zaraz po upływie terminu wypłaty i po nastąpionej prawomocności wyroku, bez poprzedzającej na majątku egzekucyi, wyjednać na dłużnika areszt egzekucyjny; egzekucyję na majątku prowadzić można przed i po wykonaniu egzekucyi osobistej, jednakże wierzyciel, dopóki dłużnik jego w areszcie dłużniczym zostaje, nie ma prawa żądać egzekucyi na majątku tegoż, ani dalej takowej prowadzić.

Przy egzekucyi do majątku należy w Pograniczu wojskowem zachować postanowienia ustawy zasadniczej granicznej z dnia 7. Maja 1850, w szczególności zaś §§fy 16. i 36. onejże.

erkannt wird, die Appellazion oder Revision ergriffen, so kann der Kläger sogleich um den gerichtlichen Auftrag an den Geklagten ansuchen, binnen drei Tagen bei Vermeidung wechselrechtlicher Exekuzion für die Forderung Sicherheit zu leisten.

§. 15.

Ist der Geklagte in erster Instanz verurtheilt, von dem Appellazionsgerichte bedingt oder unbedingt losgesprochen, aber vor Zustellung des Urtheiles des Appellazionsgerichtes bereits Sicherheit geleistet worden, so bleibt es dabei so lange, bis das Urtheil des Appellazionsgerichtes rechtskräftig wird, oder die Entscheidung des obersten Militär-Gerichtshofes erfolgt.

§. 16.

Werden die in den §§. 13 und 14 erwähnten gerichtlichen Aufträge binnen der festgesetzten Frist nicht befolgt, so steht es dem Gläubiger frei, nach Vorschrift des §. 18 die Exekuzion gegen die Person des Schuldners, wenn sie überhaupt wider ihn zuläßig ist, oder auf das Vermögen desselben zu führen.

§. 17.

Die Sicherstellung muß auf die in dem §. 25 der Wechsel-Ordnung festgesetzte Art geleistet werden.

§. 18.

Wenn der Schuldner die ihm durch Urtheil oder Bescheid mit Androhung wechselgerichtlicher Exekuzion auferlegte Verbindlichkeit binnen der dazu festgesetzten Frist nicht erfüllt, so hat der Gläubiger die Wahl, auf das Vermögen oder gegen die Person des Schuldners, wenn dieser nicht gesetzlich vom Personal-Arreste befreit ist, die Exekuzion zu führen.

Die Befreiung vom Personal-Arreste genießen alle der Militärgerichtsbarkeit angehörigen Personen, mit Ausnahme der Handels- und Gewerbsleute in der Militärgrenze und Einwohner der Militärkommunitäten. Unterliegt der Schuldner dem Personal-Arreste, so steht es dem Gläubiger frei, sogleich nach Ablauf der Zahlungsfrist und eingetretener Rechtskraft des Erkenntnisses ohne vorausgegangene Exekuzion auf das Vermögen den Exekuzions-Arrest zu erwirken; auch kann die Exekuzion auf das Vermögen vor oder nach Vollziehung der Personal-Exekuzion geführt werden, jedoch ist der Gläubiger, so lange sein Schuldner sich im Schulden-Arreste befindet, die erstere zu begehren oder fortzusetzen nicht berechtiget.

Bei der Exekuzion auf das Vermögen sind in der Militärgrenze die Bestimmungen des Grenz-Grundgesetzes vom 7. Mai 1850, insbesondere jene der §§. 16 und 36 zu beobachten.

§. 19.

Z ugód sądowych takowa wekslowo-prawna egzekucyja wtedy tylko miejsce mieć może, kiedy się względem należytości wekslowej dłużnik wyraźnie jej poddał.

§. 20.

Wierzyciel wekslowy może dla otrzymania zapłaty, przedsiębrać egzekucyję przeciw osobie dłużnika nieuwolnionego od aresztu wtenczas nawet, gdyby należytość wekslowa zabezpieczoną była, nie będąc przezto zmuszonym zrzec się wprzód zabezpieczenia, jeżeli danem zabezpieczeniem natychmiast zaspokojonym być nie może.

§. 21.

Areszt za długi, czy to dla zabezpieczenia, czy też dla otrzymania zapłaty należytości wekslowej uzyskany, nie może ze wszystkiem trwać jednym ciągiem dłużej jak rok.

§. 22.

Wierzyciel wekslowy ma prawo, na ruchomościach za pretensyję wekslową zastawionych, lub prawnie zatrzymanych rzeczy, jeżeli właściciel ich wpadł w konkurs, żądać egzekucyi u tego sądu, do któregoby i bez wypadku konkursu żądanie takie wniesionem być mogło. Jednakże prośby o egzekucyję wystosowane być winny przeciw zastępcy masy.

§. 23.

Przywrócenie do dawnego stanu ze szkodą osoby, która w głównym procesie nierzetelnie nie działała, już więcej udzielonem być nie może, jeżeliby taż swe wekslowo-prawne roszczenia do osoby trzeciej w ciągu tym przez upływ czasu w całkowitości lub w części utraciła, lub z powodu krótkości pozostającego jeszcze czasu takowych urzeczywistnić już więcej nie zdołała.

§. 24.

Rozprawa względem przywrócenia do dawnego stanu z powodu wynalezionych nowych dowodów z rozprawą w rzeczy głównej ma być połączona, i jedno jak drugie tym samym wyrokiem rozstrzygnięte. W skardze więc o przywrócenie musi zarazem i żądanie w przedmiocie głównym być przedstawione.

§. 25.

W procesie wekslowym za dni feryjalne uważają się li tylko niedziele i prawnie uznane święta powszechne. Wszelkie atoliż termina bez względu na dni feryjalne, bez przerwy bieg swój mają. Tylko jeżeli ostatni dzień terminu na niedzielę lub święto powszechne przypada, termin aż do pierwszego dnia

§. 19.

Auf gerichtliche Vergleiche findet diese wechselrechtliche Exekuzion nur in dem Falle Statt, wenn sich der Schuldner derselben in Rücksicht einer Wechselforderung ausdrücklich unterworfen hat.

§. 20.

Der Wechselgläubiger kann selbst dann, wenn für den Wechsel-Anspruch Sicherheit bestellt ist, wegen der Zahlung gegen die Person des vom Arreste nicht befreiten Schuldners die Exekuzion führen, ohne vorher die Sicherheit aufgeben zu müssen, insoferne er durch die bestellte Sicherheit nicht sogleich befriediget werden kann.

§. 21.

Der Schulden-Arrest kann, er mag wegen Sicherstellung oder Bezahlung einer Wechselforderung erwirkt worden seyn, in Allem nicht länger als Ein Jahr ununterbrochen fortdauern.

§. 22.

Der Wechselgläubiger ist berechtiget, auf bewegliche, wegen einer Wechselforderung verpfändete oder rechtmäßig zurückbehaltene Sachen, wenn der Eigenthümer derselben in Konkurs verfällt, bei dem Gerichte Exekuzion zu führen, bei welchem es außer dem Falle eines Konkurses geschehen könnte. Die Exekuzionsgesuche sind jedoch gegen den Massevertreter zu richten.

§. 23.

Die Wiedereinsetzung in den vorigen Stand kann zum Nachtheile einer Person, die in dem Hauptprozeße nicht unredlich gehandelt hat, nicht mehr ertheilt werden, wenn dieselbe ihre wechselrechtlichen Ansprüche an einen Dritten mittlerweile durch Ablauf der Zeit ganz oder zum Theile verloren hat, oder wegen Kürze der noch übrigen Zeit nicht mehr geltend machen kann.

§. 24.

Die Verhandlung über eine Wiedereinsetzung in den vorigen Stand wegen vorgefundener neuer Beweismittel ist mit der Verhandlung der Hauptsache zu verbinden, und über beide mittelst eben desselben Urtheiles zu entscheiden. In der Wiedereinsetzungsklage muß daher zugleich das Begehren in der Hauptsache gestellt werden.

§. 25.

Im Wechselprozesse sind nur die Sonntage und die gesetzlich anerkannten allgemeinen Feiertage als Ferialtage anzusehen. Alle Fristen laufen ohne Rücksicht auf Ferialtage ununterbrochen fort. Nur wenn der letzte Tag einer Frist auf einen Sonntag oder allgemeinen Feiertag fällt, verlängert sich die Frist bis auf den nächst-

powszedniego przedłuża się. Żadna z stron nie jest obowiązaną stawać w sądzie w dni świąteczne swej religii.

§. 26.

O ile rozporządzenie niniejsze dla procesu wekslowego nie zawiera szczególnego przepisu, stosowane być winny także i do spraw wekslowych ustawy powszechne o postępowaniu sądowem.

§. 27.

Niniejszy przepis wstąpi w wykonanie we wszystkich sądach wojskowych tak w Pograniczu wojskowem, jak zewnątrz takowego w dni 14 po ogłoszeniu jego. Takowy zastosowanym być winien do wszystkich sporów, w których rozprawa przed tym dniem nie jest ukończoną. Postanowienia co do prowadzenia egzekucyi w niniejszym przepisie zawarte, także i w tych przypadkach zastosowanie znajdują, w których wyrok sądowy lub nakaz wypłaty przed dniem właśnie oznaczonym stał się prawomocnym.

Csorich m. p.

230.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 2. Września 1852 *),

wydane do wszystkich powiatowych administracyj skarbowych, tudzież wykonawczych urzędów i organów dochodowych,

względem expedycyi towarów przechodowych (transito) do Odesy i napowrót przez rosyjski urząd cłowy w Nowosielicy.

W myśl potwierdzonej dnia 31. Marca (11 .Kwietnia) 1852 przez Cesarza JM. rosyjskiego uchwały Rady Państwa expedyjowanie towarów przechodowych do Odesy i na powrót przez rosyjski urząd cłowy w Nowosielicy dozwolonem zostało pod temi samemi warunkami, pod jakiemi miejsce ma expedycyja towarów przechodowych do Odesy przez Radziwiłów.

Transporta te w moc art. 1567. regulaminu cłowego (T. VI. kodeksu cywilnego) mają być rewidowane w Kiszenewie, nie mogą zostawać w drodze między Nowosielicą i Odesą dłużej jak dwa miesiące, i powinny iść najkrótszym gościńcem, t. j. przez Bielce, Orgwejew, Kiszenew, Dubassary, Grigoriopol i Teraspol.

Bezpośrednie wykonanie powyższych przepisów zaleciło już cesarsko-rosyjskie Ministeryjum skarbu administracyjom powiatów cłowych Odeskiego i Skonliańskiego.

---

*) Rząd krajowy udzielił te przepisy dnia 28. Sierpnia 1852 do l. 34424 izbom handlowym, gazetę zaś krajową podał do powszechnej wiadomości.

folgenden Werktag. Keine Partei ist schuldig, an den Feiertagen ihrer Religion vor Gericht zu erscheinen.

§. 26.

In soferne durch diese Verordnung für den Wechselprozeß keine besondere Vorschrift ertheilt wird, sind auch in Wechselsachen die allgemeinen Gesetze über das gerichtliche Verfahren zu beobachten.

§. 27.

Diese Vorschrift hat bei sämmtlichen Militärgerichten in und außerhalb der Militärgrenze binnen **14** Tagen, vom Tage der Kundmachung angefangen, in Wirksamkeit zu treten. Dieselbe ist auf alle Streitsachen, über welche die Verhandlung vor diesem Tage noch nicht geschlossen wurde, anzuwenden. Die in dieser Vorschrift enthaltenen Bestimmungen über die Exekuzionsführung finden auch in jenen Fällen ihre Anwendung, in welchen das gerichtliche Erkenntniß oder der Zahlungs-Auftrag vor dem eben bezeichneten Tage in Rechtskraft erwachsen ist.

Csorich m. p.

230.

Erlaß der Finanz-Landes-Direkzion vom 2. September 1852 *),

an sämmliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen, ausübende Gefällsämter und Organe,

betreffend die Expedizion der Transito-Waaren nach Odessa und vice versa durch das russische Zollamt zu Nowosielice.

In Gemäßheit einer von Seiner Majestät dem Kaiser von Rußland am **31.** März (**11.** April) **1852** genehmigten Entscheidung des Reichsraths, ist die Expedizion der Transito-Waaren nach Odessa und vice versa durch das russische Zollamt zu Nowosielice unter denselben Bedingungen gestattet worden, welche bei dem Transito-Transporte der Waaren nach Odessa über Radziwiłłów Statt finden.

Diese Transporte müssen Kraft Art. **1567** des Douanen-Reglements (T. VI. des Zivil-Kodex) in Kischeneff untersucht werden, dürfen nicht länger als zwei Monate zwischen Nowosielice und Odessa unter Weges seyn und müssen den kürzesten Weg nehmen, d. i. über Bieltzy, Orgueyeff, Kischeneff, Doubassary, Grigoriopol und Tiraspol.

Das kaiserlich-russische Finanz-Ministerium hat bereits die Administrazionen der Zollbezirke von Odessa und Skonliany angewiesen, obige Bestimmungen unmittelbar in Ausführung zu bringen.

---

*) Von Seite des Landesguberniums sind diese Bestimmungen am 28. August 1852 Z. 34424 den Handelskammern bekannt gegeben, und im Wege der Landes-Zeitung zur allgemeinen Kenntniß gebracht worden.

Którcto rozporządzenie w skutek dekretu Ministerstwa skarbu z dnia 18. Sierpnia r. b. do l. 29674/1112, i odnośnie do dekretów Ministerstwa skarbu z dnia 5. Lutego i 20. Marca r. b. do l. 1361 i 3447 (tutejsze rozporządzenie z dnia 3. Kwietnia r. b. do l. 14043) obwieszcza się ku powszechnej wiadomości.

Krajewski m. p.

231.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 3. Września 1852,

(Dziennik praw państwa, część LV., nr. 177, wydana dnia 15. Września 1852),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego,

ktorem, za porozumieniem się z c. k. Ministerstwem kultury krajowej i górnictwa, uregulowanem zostaje postępowanie władz sądowych przy urzędowych wezwaniach przed siebie robotników, przy kopalniach, hutach, hamerniach i walcowniach zatrudnionych, w sprawach karnych.

Ministerstwo sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem kultury krajowej i górnictwa rozkazuje, dla uniknienia przerw w służbie górniczej i w czynnościach z nią w związku będących, ażeby także sądy karne i prokuratorowie rządowi przestrzegali dekretu nadwornej kancelaryi z dnia 12. Sierpnia 1847 r. (Tom 75 nr. 79 zbioru ustaw politycznych), stanowiąc zarazem, ażeby władze dotyczące przy urzędowych wezwaniach swych do stawienia się w sprawach karnych robotników, przy kopalniach, hutach, hamerniach i walcowniach zatrudnionych, w ten sposób postępowały, ażeby zarząd górniczy albo przełożony kopalni, pod którym takowe indywiduum pracę odbywa, uwiadomionym o tem został jeszcze przed nadejściem przeznaczonego do rozprawy dnia, a w razach nagłych przynajmniej równocześnie z wezwaniem, aby tymczasem za robotnika nieobecnego zarządzić można, co około pracy jego jest potrzebnem.

Krauss m. p.

Welches hiemit zu Folge hohen k. k. Finanz-Ministerial-Erlaßes vom 18. August l. J. Z. 29674/1112, mit Beziehung auf die Finanz-Ministerial-Erlässe vom 5. Februar und 20. März l. J. Z. 1361 und 3447 (hierortige Verordnung vom 3. April l. J. Z. 14043), zur Wissenschaft kund gegeben wird.

Krajewski m. p.

231.

Verordnung des Justizministeriums vom 3. September 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, LV. Stück, Nr. 177, ausgegeben am 15. September 1852),

giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze,

wodurch im Einverständniße mit dem Ministerium für Landeskultur und Bergwesen das Benehmen der Justizbehörden bei ämtlichen Vorladungen der Berg-, Hütten-, Hammer- und Walzwerks-Arbeiter in strafgerichtlichen Angelegenheiten geregelt wird.

Das Justizministerium findet im Einverständniße mit dem Ministerium für Landeskultur und Bergwesen zur Vermeidung von Störungen im Bergdienste und in den damit in Verbindung stehenden Werkführungen, das Hofkanzlei-Dekret vom 12. August 1847 (Band 75, Nr. 79 der politischen Gesetzsammlung) auch den Strafgerichten und Staatsanwaltschaften zur Beobachtung vorzuschreiben, und demnach zu bestimmen, daß ämtliche Vorladungen der Berg-, Hütten-, Hammer- und Walzwerks-Arbeiter in Straf-Angelegenheiten von den betreffenden Behörden stets in der Art zu verfügen sind, daß die Gewerks-Verwaltung oder der Grubenvorsteher, unter welchen ein solches Individuum in Arbeit steht, hievon noch vor Eintritt des festgesetzten ämtlichen Verhandlungstages, oder in dringenden Fällen wenigstens gleichzeitig mit der Vorladung in die Kenntniß gesetzt werden, um mittlerweile für den abwesenden Arbeiter die erforderlichen Arbeitsverfügungen treffen zu können.

Krauß m. p.

232.

Rozporządzenie Naczelnika najwyższej Władzy Policyjnej z dnia 8. Września 1852,

(Dziennik praw państwa, część LV., nr. 178, wydana dnia 15. Września 1852),

obowiązujące w całym obrębie państwa austryjackiego,

tyczące się zakazu dziennika „Kuryjer Frankoński“ *(Fränkischer Kurier)*.

Ponieważ dziennik „Kuryjer Frankoński“ *Fränkischer Kurier* (gazeta środkowej Frankonii), wychodząca u W. Tümmel w Norymberdze pod redakcyją odpowiedzialną G. Meyera okazała kierunek niezgodny z utrzymaniem spokoju i porządku publicznego, w sposobie nienawistnym dla rządu austryjackiego. przeto najwyższa Władza Policyjna zakazuje rzeczony dziennik w myśl §. 23 ustawy o druku z dnia 27. Maja 1852 r. w całym obrębie cesarstwa.

Kempen m. p., F. M. L.

233.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 10. Września 1852,

(Dziennik praw państwa, część LV., nr. 179, wydana dnia 15. Września 1852),

obowiązujące w całym obrębie państwa, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego,

mocą którego, w porozumieniu z Ministerstwem handlu, poleca się władzom sądowym, ażeby w pewnych przypadkach udzielały izbom handlowym i przemysłowym wiadomości o skutku postępowania konkursowego i karnego przeciw kupcom i profesyjonistom.

Z uwagi na §. 5, A. III, 13, 16 i 20 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 26. Marca 1850 (Dz. pr. p., nr. 122) wkłada się niniejszem obowiązek na sądy pierwszej instancyi, ażeby izbom handlowym i przemysłowym z urzędu udzielały wiadomości o następujących skutkach postępowania sądowego przeciw indywiduom w obrębie tychże izb zamieszkałym:

1. O ukończeniu konkursów, otworzonych do majątku osób, posiadających przedsiębiorstwo handlowe lub przemysłowe, trudniących się takowem samodzielnie i profesyjnie, lub kierujących takowem samodzielnie, jeżeli dłużnik zaspokoił wierzycieli swoich.

2. O wyrokach, mocą których takie osoby uznane zostały za winne zbrodni, lub wykroczenia, pochodzącego z chciwości zysku lub obrażającego oby-

232.

Verordnung des Chefs der Obersten Polizei-Behörde vom 8. September 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, LV. Stück, Nr. 178, ausgegeben am 15. September 1852),

wirksam für den ganzen Umfang des Kaiserstaates,

betreffend das Verbot des Journales: „Fränkischer Kourier".

Nachdem das bei W. Tümmel in Nürnberg, unter der verantwortlichen Redakzion des G. Meyer erscheinende Journal: „Fränkischer Kourier" (Mittelfränkische Zeitung), eine mit der Aufrechthaltung der öffentlichen Ruhe und Ordnung unvereinbarliche Richtung in einer gegen die österreichische Regierung gehäßigen Weise an den Tag gelegt hat, so findet die Oberste Polizei-Behörde, im Sinne des §. 23. der Preß-Ordnung vom 27. Mai 1852, dieses Journal für den ganzen Umfang des Kaiserstaates zu verbieten.

Kempen m. p., F. M. L.

233.

Verordnung des Justizministeriums vom 10. September 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, LV. Stück, Nro. 179, ausgegeben am 15. September 1852),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgrenze,

womit den Gerichtsbehörden, im Einverständniße mit dem Handelsministerium, aufgetragen wird, den Handels- und Gewerbekammern in einigen Fällen den Erfolg von Konkurs- und strafrechtlichen Verhandlungen wider Handels- und Gewerbsleute mitzutheilen.

Mit Rücksicht auf die §. 5, A. III. 13, 16 und 20 der Verordnung des Handelsministeriums vom 26. März 1850 (Reichs-Gesetzblatt Nr. 122) wird den Gerichtsbehörden erster Instanz zur Pflicht gemacht, den Handels- und Gewerbekammern, in deren Bezirke das bezügliche Individuum wohnhaft ist, von Amtswegen die nachstehenden Ergebnisse gerichtlicher Verhandlungen mitzutheilen:

1. Die Beendigung von Konkursen, welche über das Vermögen von Personen eröffnet wurden, die eine Handels- oder Gewerbsunternehmung besitzen, selbständig und gewerbsmäßig bereiben, oder selbständig leiten, wenn der Schuldner seine Gläubiger befriediget hat.

2. Die Erkenntnisse, womit solche Personen eines Verbrechens, oder eines aus Gewinnsucht hervorgegangenen, oder die öffentliche Sittlichkeit verletzenden Vergehens,

czajność publiczną, lub też skazane zostały za inne jakie przestąpienie prawa na karę aresztu, najmniej pół roku trwającą.

Krauss m. p.

234.

Rozrządzenie Ministerstwa finansów z dnia 22. Września 1852,

(Dziennik praw państwa, część LIX., nr. 191, wydana dnia 2. Października 1852),

którem, w dodatku do rozrządzenia z dnia 14. Sierpnia 1852 r. (nr. 163 Dz. pr. p. cz. L.) **wymienione zostają kasy rządowe królestwa Dalmacyi, w których kaucyja od wydawania peryjodycznego pisma drukowego treści politycznej, lub w razie zasądzenia wyrokiem sądowym pisma drukowego peryjodycznego, złożoną być winna.**

W dodatku do tutejszego rozrządzenia z dnia 14. Sierpnia 1852 r. nr. 163 Dz. pr. p. cz. L. *), podaje się do wiadomości, iż dla królestwa Dalmacyi wyznacza się główną kasę krajową w Zadrze, tudzież kasy obwodowe w Spalato, Raguzie i Kattaro jako kasy rządowe, w których składana być może kaucyja od wydawania peryjodycznego pisma drukowego treści politycznej, lub w razie zasądzenia wyrokiem sądowym pisma drukowego peryjodycznego.

Baumgartner m. p.

235.

Obwieszczenie Rządu krajowego z dnia 23. Września 1852,

o przeniesieniu urzędu podatkowego z Lipnicy, w obwodzie Bocheńskim, do Wiśnicza.

Podług oznajmienia c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 27. Sierpnia r. b. za l. 38424, urząd podatkowy uposadniony dotąd w Lipnicy, obwodu Bocheńskiego, przeniesiono od dnia 1. Listopada 1852 poczynając do Wśnicza, nie zmieniając dotychczasowego okręgu podatkowego.

Co niniejszem ku powszechnej wiadomości ogłasza się.

Gołuchowski m. p.

---

*) Dziennik praw krajowych, część XXXI, nr. 203.

oder einer solchen Uebertretung schuldig erklärt, oder wegen einer anderen Gesetzes-Uebertretung zu einer mindestens halbjährigen Freiheitsstrafe verurtheilt worden sind.

Krauß m. p.

234.

Erlaß des Finanzministeriums vom 22. September 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, LIX. Stück, Nro. 191, ausgegeben am 2. Oktober 1852),

womit nachträglich zu dem Erlaße vom 14. August 1852, Nro. 163, Reichs-Gesetzblatt St. L., jene Staatskassen des Königreiches Dalmazien namhaft gemacht werden, bei denen die Kauzion für Herausgabe einer periodischen Druckschrift politischen Inhaltes, oder im Falle einer gerichtlichen Verurtheilung einer periodischen Druckschrift erlegt werden kann.

Im Nachhange zum hierortigen Erlaße vom 14. August 1852 Nr. 163, Reichs-Gesetzblatt St. L.*), wird bekannt gemacht, daß für das Königreich Dalmazien die Staatskassen, bei denen die Kauzion für Herausgabe einer periodischen Druckschrift politischen Inhaltes, oder im Falle einer gerichtlichen Verurtheilung einer periodischen Druckschrift erlegt werden kann, die Landes-Hauptkasse in Zara, dann die Kreiskassen zu Spalato, Ragusa und Kattaro sind.

Baumgartner m. p.

235.

Kundmachung des Landesguberniums vom 23. September 1852,

betreffend die Uebertragung des bisher in Lipnica, Bochniaer Kreises, unterbrachten Steueramtes nach Wißnitz.

Nach einer Eröffnung der k. k. Finanz-Landes-Direkzion vom 27. August l. J. Z. 38424 wird das bisher in Lipnica, Bochniaer Kreises, unterbrachte Steueramt, vom 1. November 1852 angefangen, jedoch ohne Aenderung des bisherigen Steueramtsbezirkes, nach Wißnitz übertragen.

Welches hiermit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Goluchowski m. p.

---

*) Landes-Gesetzblatt, XXXI. Stück, Nr. 203.

236.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25. Września 1852,

(Dziennik praw państwa, część LIX., nr. 192, wydana dnia 2. Października 1852),

objaśniające §. 3. cesarskiego rozporządzenia z dnia 20. Marca 1851 co do zgłaszania pretensyj, opartych na prawie cywilnem do majątku, ogłoszonego za przepadły, osób w Węgrzech, Kroacyi, Sławonii, województwie Serbskiem i w banacie Temeskim.

Na wniesione zapytanie, w jaki sposób obliczonym być ma termin 6miesięczny, wyrażony w §. 3. rozporządzenia cesarskiego z dnia 20. Marca 1851 r., nr. 72. Dz. pr. p. *), wyznaczony do zgłoszenia się z pretensyjami do majątku, skonfiskowanego osobom zasądzonym za zbrodnię stanu przez sądy wojenne, w tych przypadkach, w których przy upływie terminu sześciu miesięcy po wydaniu wspomnionego rozporządzenia cesarskiego, wyroki sądów wojennych jeszcze nie zapadły, albo jeszcze przez pisma publiczne ogłoszonemi nie zostały, równie jak w przypadkach, w których wyroki dopiero w przyszłości wydanemi i ogłoszonemi będą; Ministerstwo sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem finansów, wydają następujące objaśnienie:

W przypadkach, w których wyroki sądów wojennych w pismach publicznych ogłoszonemi zostały dopiero po upływie terminu wyznaczonego w §. 3. wspomnionego rozporządzenia cesarskiego, zgłosić się należy ze wszystkiemi pretensyjami do majątku konfiskacyi ulegającego, w przeciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego rozporządzenia; w przypadkach zaś, w których wyroki dopiero po niniejszem rozporządzeniu wydanemi, lub po temże przez pisma publiczne ogłoszonemi będą, w przeciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym każdy wyrok zosobna w pismach publicznych ogłoszonym zostanie.

Krauss m. p.

---

*) Dziennik praw krajowych, część XXI., nr. 140, str. 585.

236.

Verordnung des Justizministeriums vom 25. September 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, LIX. Stück, Nro. 192, ausgegeben am 2. Oktober 1852),

zur Erläuterung des §. 3. der kaiserlichen Verordnung vom 20. März 1851, über die Anmeldung der Privatrechts-Ansprüche auf das für verfallen erklärte Vermögen kriegsrechtlich verurtheilter Personen in Ungarn, Kroazien und Slavonien, der Woiwodschaft Serbien und dem Temeser Banate.

Ueber die entstandene Frage, wie die in dem §. 3 der kaiserlichen Verordnung vom 20. März 1851 Nr. 72 des Reichs-Gesetzblattes*) festgesetzte Frist von sechs Monaten zur Anmeldung der Ansprüche auf das konfiszirte Vermögen wegen Hochverrathes kriegsrechtlich verurtheilter Personen in denjenigen Fällen zu berechnen sei, in welchen die kriegsgerichtlichen Urtheile bei Ablauf der Frist von sechs Monaten nach dem Tage der erwähnten kaiserlichen Verordnung noch nicht ergangen, oder doch durch die öffentlichen Blätter noch nicht bekannt gemacht waren, oder in welchen die Schöpfung und Bekanntmachung derselben erst in der Folge vor sich gehen wird, hat das Justizministerium im Einvernehmen mit dem Ministerium der Finanzen die Erläuterung dahin zu erlassen befunden:

In denjenigen Fällen, in welchen die kriegsgerichtlichen Urtheile erst nach dem Verlaufe der in dem §. 3 der erwähnten kaiserlichen Verordnung bestimmten Frist durch die öffentlichen Blätter kundgemacht worden sind, hat die Anmeldung aller Ansprüche auf das dadurch der Konfiskazion unterworfene Vermögen binnen sechs Monaten vom Tage der gegenwärtigen Verordnung, in denjenigen Fällen aber, in welchen die Urtheile erst nach dieser Verordnung geschöpft, oder doch erst nach derselben durch die öffentlichen Blätter bekannt gemacht werden, binnen sechs Monaten vom Tage der Bekanntmachung jedes Urtheiles durch die öffentlichen Blätter zu geschehen.

Krauß m. p.

*) Landes-Gesetzblatt, XXI Stück, Nro. 140, Seite 585.

237.

Rozrządzenie Ministerstw sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z dnia 27. Września 1852,

(Dziennik praw państwa, część LIX., nr. 193, wydana dnia 2. Października 1852),

obowiązujące w królestwach Węgier, Kroacyi i Slawonii z Wybrzeżem Kroackiem, w Wielkiem księstwie Siedmiogrodzkiem, województwie Serbskiem i banacie Temeskim, tudzież w Wielkiem księstwie Krakowskiem,

którem, na mocy najwyższego postanowienia z dnia 4. Maja 1852, zaprowadzoną zostaje chłosta cielesna jako kara dyscyplinarna w domach kary i zakładach więziennych, przeciw zasądzonym i więźniom pod śledztwem zostającym, z pewnemi ograniczeniami i ostrożnościami.

Ponieważ Jego c. k. Apostolska Mość zezwolić raczył najwyższem postanowieniem Swojem z dnia 4. Maja 1852 nr. 102 Dz. pr. p. *), ażeby kara cielesna jako kara dyscyplinarna, zaprowadzoną została w domach kary i zakładach więziennych przeciw zasądzonym i więźniom pod śledztwem zostającym tam, gdzie tego zachodzi potrzeba, z pewnemi ograniczeniami i ostrożnościami, a na mocy patentu cesarskiego z dnia 27. Maja 1852 ogłoszona rewidowana księga ustaw karnych weszła w wykonanie z dniem 1. Września 1852 r. także i w królestwach Węgier, Kroacyi i Slawonii, z Wybrzeżem Kroackiem, w Wielkiem księstwie Siedmiogrodzkiem, w województwie Serbskiem z banatem Temeskim i w Wielkiem księstwie Krakowskiem; przeto ogłoszony i przepisany zostaje przepis ten także i dla tychże krajów koronnych.

Rzeczona kara dyscyplinarna tylko w następujących przypadkach wykonywaną będzie:

a) w razie ciężkiej obrazy słowem lub czynem wyrządzonej urzędnikom, jakoteż straży i innemu personale dozorczemu;

b) w razie złośliwego uszkodzenia lub zniszczenia części i efektów do urządzenia aresztu należących, tudzież efektów żywności, wyjąwszy w przypadkach, w których się wykazuje istota czynu zbrodniowego.

c) w razie spiknienia się lub czynnego oporu przeciw przełożonym, straży lub personale dozorczemu;

d) w innych przypadkach przestępstwa, po bezskutecznem użyciu kar łagodniejszych, nakoniec

---

*) Dziennik praw krajowych, część XX., nr. 119, str. 336.

237.

Erlaß des Ministeriums der Justiz und des Innern vom 27. September 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, LIX. Stück, Nr. 193, ausgegeben am 2. Oktober 1852),

giltig für das Königreich Ungarn, Kroazien und Slavonien mit dem kroatischen Küstenlande, das Großfürstenthum Siebenbürgen, die Woiwodschaft Serbien und das Temeser Banat, und das Großherzogthum Krakau,

wodurch in Folge Allerhöchster Entschließung vom 4. Mai 1852 die körperliche Züchtigung als Disziplinarstrafe in den Strafhäusern und in den Gefangen-Anstalten der Gerichte wider Sträflinge und Untersuchungs-Gefangene unter bestimmten Einschränkungen und Vorsichtsmaßregeln eingeführt wird.

Nachdem Seine kaiserliche königliche Apostolische Majestät mit Allerhöchster Entschließung vom 4. Mai 1852 (Nr. 102 des Reichs-Gesetzblattes*) zu gestatten geruhet haben, daß die körperliche Züchtigung als Disziplinarstrafe in den Strafhäusern und Gefangen-Anstalten der Gerichte wider Sträflinge und Untersuchungs-Gefangene dort, wo eine Nothwendigkeit hiezu vorhanden ist, unter bestimmten Einschränkungen und Vorsichtsmaßregeln eingeführt werde; so wird diese Vorschrift bei dem Umstande, als das mit dem kaiserlichen Patente vom 27. Mai 1852 kundgemachte revidirte Straf-Gesetzbuch mit 1. September 1852 auch in den Königreichen Ungarn, Kroazien und Slavonien mit dem kroatischen Küstenlande, dem Großfürstenthume Siebenbürgen, der Woiwodschaft Serbien und dem Temeser Banate und dem Großherzogthume Krakau in Wirksamkeit getreten ist, auch für diese Kronländer kundgemacht, und zur Darnachachtung vorgezeichnet:

Diese Disziplinarstrafe hat nur in folgenden Fällen in Anwendung zu kommen:

a) bei grober wörtlicher oder thätlicher Beleidigung der Beamten, wie auch der Wache und des sonstigen Aufsichtspersonales;

b) bei boshafter Beschädigung oder Zerstörung von Arrest-Einrichtungsstücken und Effekten, oder von Nahrungsmitteln, ausgenommen in Fällen des vorhandenen Thatbestandes von Verbrechen;

c) bei Zusammenrottungen und bei thätlicher Widerstandleistung gegen die Vorgesetzten, die Wache oder das Aufsichtspersonale;

d) in anderen Uebertretungsfällen nach fruchtloser Anwendung der gelinderen Strafmittel, und endlich

---

*) Landes-Gesetzblatt, XX. Stück, Nr. 119, Seite 336.

e) jeżeli, z uwagi na uposobienie umysłowe i stopień oświecenia osoby pod karę podpadłej, wszakże to tylko w razach ważniejszych przekroczeń, użycie wszelkie innej kary już naprzód za bezskuteczne uznanem będzie.

Kijami karani być mogą mężczyzni dorośli, rózgami zaś młodzieńcy, nie mający spełna lat 18 i osoby żeńskie; w każdym jednak tu razie tylko po uprzedniem obejrzeniu i oświadczeniu zdania lekarza lub chirurga. Liczba razów nie powinna nigdy przenosić nad 20. Do wymierzenia tej kary, którą zawsze poprzedzić winno sporządzenie krótkiego konstytutu względem zachodzącego przypadku kary, upoważniony jest w domach kary przełożony ich, a to, jeżeli nie przenosi 10 razów, za następnem zawiadomieniem przełożonej władzy politycznej, oprócz tego zaś tylko po uprzednio zasiągnionem pozwoleniu władzy przełożonej. Przeciw więźniom pod śledztwem zostającym, tudzież przeciw skazanym w więzieniach sądowych wyż rzeczona kara tylko na mocy uchwały sądowej wymierzoną być może, o czem też w protokole karnym dyscyplinarnym wzmiankę uczynić należy.

Bach m. p. **Krauss** m. p.

238.

Patent Cesarski z dnia 29. Września 1852,

(Dziennik praw państwa, część LIX., nr. 194, wydana dnia 2. Października 1852),

obowiązujący w całym obrębie państwa,

mocą którego rozpisują się podatki bezpośrednie na rok administracyjny 1853.

My Franciszek Józef pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryjacki; Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy i t. d.; Arcyksiąże Austryi, Wielki Książe Toskany i Krakowa; Książe Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki Książe Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; Książe Górnego i Dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli, Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryjulu, Raguzy i Zadry; uksiążęcony Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski;

e) wenn mit Rücksicht auf die Gemüthsart und Bildungsstufe des zu bestrafenden Individuums, jedoch nur bei erheblicheren Disziplinarvergehen, die Anwendung jeder anderen Strafe in Vorhinein als unwirksam anerkannt werden sollte.

Mit Stockstreichen dürfen nur erwachsene Männer, mit Ruthenstreichen aber Jünglinge, die das 18. Lebensjahr noch nicht zurückgelegt haben und Weibspersonen, jedesmal gegen vorläufige Besichtigung und Beurtheilung durch einen Heil- oder Wundarzt, gezüchtiget werden. Die Zahl der Streiche soll sich nie über zwanzig erstrecken. Zur Verhängung dieser Strafe, welcher die Aufnahme eines kurzen Konstitutes über den Straffall vorangehen muß, ist in den Strafhäusern der Vorstand, wenn sie nicht 10 Streiche überschreitet, gegen nachträgliche Anzeige an die vorgesetzte politische Behörde, außerdem aber gegen vorläufig einzuholende Bewilligung der vorgesetzten Behörde ermächtiget. Gegen Untersuchungs-Gefangene und Sträflinge in den Gefangen-Anstalten der Gerichte darf diese Strafe nur in Folge Beschlußes des Gerichtes verhängt und es muß der Vollzug in dem Disziplinar-Strafprotokolle angemerkt werden.

Bach m. p. **Krauß** m. p.

238.

Kaiserliches Patent vom 29. September 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, LIX. Stück, Nro. 194, ausgegeben am 2. Oktober 1852),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

womit die direkten Steuern für das Verwaltungsjahr 1853 ausgeschrieben werden.

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich; König von Hungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmazien, Kroazien, Slavonien, Galizien, Lodomerien und Illirien, König von Jerusalem rc.; Erzherzog von Oesterreich; Großherzog von Toskana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steier, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piazenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Te-

Książe Trydentu i Bryksenu; Margrabia Górnej i Dolnej Łuzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga i t. d.; Pan Tryjestu, Kattary i na Marchii Windyjskiej; Wielki Wojewoda województwa Serbii i t. d. i t. d.

Dla pokrycia potrzeb państwa w roku administracyjnym 1853, rozporządzamy, po wysłuchaniu Naszych Ministrów i zasięgnieniu zdania Naszej Rady państwa, co następuje:

Pierwsze. W roku administracyjnym 1853 opłacane będą podatki gruntowe, domowe, zarobkowe i dochodowe, wraz z dodatkami do nich, w tym samym wymiarze i według tych postanowień, jakie były przepisane na rok 1852, przyczem czynimy zastrzeżenie, iż zmiany tak co do wysokości, jakoteż co do sposobu opłacania podatków bezpośrednich, w miarę potrzeby będą poczynione i do powszechnej wiadomości podane.

Drugie. Do tych krajów koronnych, w których podatek gruntowy według wykazów stałego katastru po szesnaście złotych reńskich od stu złotych reńskich czystego dochodu, jako podatek zwyczajny nałożony być ma, policzyć także należy na rok administracyjny 1853 ową część Naszego królestwa Czeskiego, w którym kataster obecnie ukończonym został.

Nasz Minister finansów poleconem sobie ma wykonanie niniejszego rozporządzenia.

Dan w Naszem głównem i stołecznem mieście Wiedniu dnia dwudziestego dziewiątego Września, tysiąc ośmset pięćdziesiątego drugiego roku, panowania Naszego w roku czwartym.

Franciszek Józef.

Hr. Buol-Schauenstein m. p. **Baumgartner** m. p.

Z Najwyższego rozkazu:

Ransonnet m. p.

schen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg, von Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg &c.; Herr von Triest, von Kattaro und auf der windischen Mark; Großwoiwod der Woiwodschaft Serbien &c. &c.

Zum Behufe der Bedeckung der Staats-Erfordernisse im Verwaltungsjahre 1853 finden Wir, nach Vernehmung Unserer Minister und nach Anhörung Unseres Reichsrathes, Folgendes anzuordnen:

Erstens. Im Verwaltungsjahr 1853 sind die Grundsteuer, die Gebäudesteuer die Erwerbsteuer und die Einkommensteuer, sammt den Zuschlägen zu diesen Steuern, in dem Ausmaße und nach den Bestimmungen, die für das Jahr 1852 vorgeschrieben wurden, zu entrichten, wobei Wir Uns jedoch vorbehalten, die im Laufe des Verwaltungsjahres etwa erforderlichen Veränderungen in dem Ausmaße und der Entrichtungsart der direkten Abgaben, nach Maßgabe des Erfordernisses eintreten und allgemein kundmachen zu lassen.

Zweitens. Den Kronländern, in welchen die Grundsteuer nach den Ergebnissen des stabilen Katasters mit sechszehn Gulden von hundert Gulden Rein-Ertrag als ordentliche Steuer umzulegen ist, wird für das Verwaltungsjahr 1853 auch jener Landestheil Unseres Königreiches Böhmen, in welchem der Kataster nunmehr vollendet ist, beigezählt.

Unser Finanzminister ist mit der Ausführung dieser Anordnungen beauftragt.

Gegeben in Unserer Haupt- und Residenzstadt Wien, den neun und zwanzigsten September, Eintausend Achthundert zwei und fünfzig, Unserer Reiche im vierten Jahre.

Franz Joseph.

Gr. Buol Schauenstein m. p. **Baumgartner** m. p.

Auf allerhöchste Anordnung:

Ransonnet m. p.

239.

Obwieszczenie Rządu krajowego z dnia 5. Października 1852,

o podwyższeniu opłat przy skarbowym zakładzie przewozowym w Teszoutz na Bukowinie.

Wysokie ces. król. Ministerstwo skarbu rozporządziło dekretem z dnia 11. Sierpnia 1852 za l. 32953, podwyższenie opłat przy skarbowym zakładzie przewozowym w Teszoutz na Bukowinie z I. na II. klasę taryfową.

Co do powszechnej wiadomości z tym dokładem podaje się, że pobór opłat podwyższonych, począwszy od dnia 1. Listopada 1852, wchodzi w wykonanie.

Gołuchowski m. p.

239.

Kundmachung des Landesguberniums vom 5. Oktober 1852,

in Betreff der Erhöhung der Gebühren bei der ärarischen Ueberfuhrs-Anstalt zu Teschoutz in der Bukowina.

Das hohe k. k. Finanzministerium hat mit dem Erlaße vom 11. August 1852 Z. 32953 die Erhöhung der Gebühren bei der ärarischen Ueberfuhrs-Anstalt zu Teschoutz in der Bukowina von der I. auf die II. Tarifsklasse angeordnet.

Dieß wird mit dem Beisatze zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die Einhebung der erhöhten Gebühren, vom 1. November 1852 angefangen, in Wirksamkeit tritt.

Goluchowski m. p.